

Szerkesztővel értekezni lehet minden nap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischer Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Égész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadtnak: Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bocsabem: Schalek H., Dukos M., Oppelik A., Daube G. L. és társai és Herndl Brünben: Stern M.

Nyilttér petitióra 10 kr.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A »Muraközi tisztí önégegyező szövetség«, a »Csáktornyai takarékpénztár«, a »Muraközi takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

T. Olvasóinkhoz!

1892-ik év első napjain új előfizetést nyitunk lapunkra s tisztelettel kérjük a muraközi nép barátait s mindazokat, akik vidékünk hazafias, közművelődési, erkölcsi és anyagi előmetelét szívükön viselik, az új esztendőben is legyenek közremunkálkodásukkal segítségünkre hazafias és emberbaráti céljaink elérésében!

A »Muraköz« igazi lelkesedéssel hazánk régebben elhanyagolt, most figyelem tárgyát képező vidékének szolgálatában áll. Nem állítjuk azt, hogy ezen örvendetes jelenségnek lapunk az egyedüli okozója, hisz a kormány, megye, társadalom és a nép egyes lelkes barátai mindent megtesznek, hogy vidékünk és népe hazaszeretben és jólétben emelkedjék, de szerénytelenség nélkül felemlíthetjük, hogy lapunk mint népboldogító és hazafias mozgalmak organuma 8 évi fennállása óta mindig igyekezett hiven szolgálni azon eszméket, melyeket megvalósítása alkalmával vallott.

Lapunk nem nagyszabású politikai, sem mindent felölelő megyei lap. A »Muraköz« csupán vidékének él s nem avatkozik az olyan dolgokba, melyek az ő területén és céljain túl állanak; de azért értesíti olvasóit a megyei és a hazai fontosabb eseményekről s értekezik általánosabb dolgokról

is, főleg az olyan természetükről, melyek a mi vidékünket és céljainkat némi tekintetben érintik. Ezt teszi azon olvasóink iránti tekintetből, akik más lapot nem olvasnak, mint a »Muraközt«. S ilyenekből áll lapunk olvasóinak zöme. A muraközi földművelő nép, kisebb gazdálkodóink, iparosaink azok, akik nemcsak átnézik, de el is olvassák lapunk minden sorát. S épen azért közleményeink főleg ezek számára vannak írva úgy a magyar-, mind főleg a horvát részben. Ne keressen tehát a nagyképekű, kritizálni szerető olvasó közönség nagyszabású vezércikkeket, tudományos értekezéseket, magasröptű verseket, tárczákat a mi lapunkban! Olvasóink zöme azoknak semmi hasznát sem venné, mert meg sem értené őket; hanem keressen benne hazafias közgazdasági, erkölcsnemesítő, közművelődési és ismeretterjesztő közleményeket; azokat jó akarat nélkül is fel fogja találni lapunk hasábjain, még pedig úgy leírva, hogy azokat olvasóink zöme is megértheti.

Hálával s elismeréssel vagyunk vidékünk és megyénk értelmisége iránt, amely »Muraközünket« erkölcsileg és szellemileg támogatja s annak fentartását biztosítja. Kérjük továbbra is szíves támogatásukat! De a támogatás ne csupán a 4 frt előfizetési díj lefizetésében nyilvánuljon. Sok jó eszme szítemlik meg t. olvasóink lelkében, de mi haszna van belőle a közügynek, ha

ez eszmék soha sem kerülnek napvilágra E téren, lapunk hasábjain való munkálkodásban kérünk segítséget vidékünk értelmiségétől. Tegyük meg ezt különösen azok akiknek a néppel dolguk van, akik ismerik viszonyaikat, szükségleteiket.

Nemes céljainkat s azok szolgálatában álló lapunkat t. olvasóink szíves jóakarátába ismételtlen ajánljuk. Kiváló tisztelettel

a szerkesztő.

Újév napján.

Az ő év elmerült a multak tengerébe, hogy az új évnek adjon helyet. Ne kutasuk most, hogy mit rejt a jövő. mit hoz az új év? Tekintsünk inkább vissza a multra s számoljunk be saját lelkiismeretünk előtt emberi, polgári és szülői sáfárkodásunkról; az évnek fordulópontja erre nagyon alkalmas! — Vessünk tehát számot magunkkal, vajjon megteltünk-e minden a lefolyt évben arra nézve, hogy zavartalan örömeiket és boldogságot jogosan kívánhattunk volna? — s úgy éltünk-e, hogy az új évtől jogosan kívánhattunk-e boldogságot és szerencsét?

Eszünkbe jutott-e minden nap az Isten, a hit, a vallás, a templom? S ha igen, megtartottuk-e az Isten parancsait s úgy éltünk-e, hogy bármely pillanatban be-

A „Muraköz“ tárczája

A kő-kecske.

— Igaz történet a török világból. —

Régen történt nagyon régen. — Más csillag járt még az égen — Mikor hazánk drága földjén Török, tatár járt nagy büszkén. Itten győzött, ott meghajolt, Város után város seregett. Tombolt, örült jó kedvében Amerre járt szerencsésen.

De került az a tájat, Ahol szűk világot látott... Hol elhagyta dicsősége, Szégyent vallott reménysege. Félt, rettegett arra menni. Ahol egyszer jai volt neki. Így rettegett Goár*) községtől, Honnan futott fegyverestül.

Goár községnek lakossága — Okos nép ez nem hiába! — Barátságát megmutatta A töröknek nem sokára. Este a nap lenyugodott, Török tábor dombórozott. Nem gyaníva ellenségnek. Jó népeit Goár községnek.

*) Goár község Vas megye. Olvasd: Góar.

Lakmároz a pogány vendég, Goáriaknak szörnyű egy kép Látni miként pusztítgatják, Amit munka és fáradság Képes csupán teremteni. A török ezt mind megessi. Boszút forral, boszút kiált; A magyar nép, ha ilyent lát.

Éjfélt felé jár az idő, — Goáriaknak még sem késő — Mikor a zaj elcsendesül. A török nép elszenderül. Ezt a percet alig várta Goár községnek lakossága. Sötét az éj. Jó alkalom. Hogy a török meglakoljon.

Goár községnek lakossága Eget verő nagy lármába Rárohán a törökökre... Fut a török szegyenülve Mindenfelét hátrahagyva, Merre fusson, azt sem tudva. Útik-verik a goáriak — Ezek aztán hazafiak!

Másnap reggel már hajnalba Ott a sok nép a táborba! — Nézni a sok mindenfelét, Mit ott hagyott a török nép. Emléket visz mind magának Abból, amit ott találnak. Egyik kardot, másik puskát Kiválasztja mind a jussát.

Elhordanak mindenfelét Legyen bármi, mi emléket

Hirdeti a török hadnak, Aki innen elfutottak. Egy kőkecske maradt csak ott, Amely gazdát soká' kapott. Kőkecske az, elethiven Kifaragva gyönyörűen.

Ezt nem vették oltalomba, Senkinek sem volt rá gondja: „Minek ilyen furcsa jószág?” A hadnak, mind ezt mondják: „Itt hagyjuk a templom mellett, Hadd hirdesse győzelmiünket, Hadd tudja meg, ki erre jár, Hogy itt is volt spahi jancsár.”

Hosszu évek jöttek, multak Goárban sokan megfordultak. Bámultak is a kő-kecskét, — Jobban, mint a szép menyecskét — Amint a sok izmos legény Elöl-hátul emelgetvén. Letörtött már lába, tüle — A templomhoz így van dölve.

Goári ember fenn jár Pesten, Hogy magának pénzt keresen. Pénzt keresett — »fört« fogadott Így azután Pestre jutott. Mint afféle »fórus ember«, A korcsmába betér egyszer Inni egyet, avagy kettőt, Könnyebb fogni így a gyeplőt.

»Ugy-e, hogy jó s Sas-hegyi!« Asztaltársaság így kérdezi:

számolhattunk volna földi életünkéről? Az irigység, a káröröm, a ravaszság, a kapzsi zsiság hányszor nyert talajt lelkünkben s hányszor rontottuk el felebarátunk örömet s dültük fel boldogságát? — Segítettük-e a szegényeket? S ha igen, arányban állott e az vagyoni állásunkkal? — Volt-e szívünk ahhoz, hogy a hozzánk bizalommal fordulókat elűzzük? — Igazságosak és méltányosak voltunk-e embertársainkkal és alárendeltjeinkkel szemben?

Vizsgáljuk meg magunkat, vajjon eleget tettünk-e hazafiai kötelességünknek? Nem követtünk-e el mulasztást a haza szent érdekeinek megvédelmezésében? Gondoltunk-e arra, hogy »a haza mindenekelőtt!« S ha igen, egyéni érdekeinket alá tudtuk-e helyezni a köztügynek s a haza érdekeinek?

Tekintsünk családi életünkbe! A férj hiven teljesítette-e hitvesi és apai kötelességeit? Törődött-e gyermekeinek iskolatársával, nevelésével? Magszerzte-e nekik a szükségeseket, nem volt-e tékozló, hanyag, munkakertülő? — S a feleség? Gondolt-e gyermekei és férje boldogságával? Letörölte-e a fáradság veritékét férje homlokáról; női szeretetének teljes odaadásával segített-e a gyermekek nevelésével, a ke nyérkeresés munkájánál s a megélhetés gondjainál?

Gondoljunk arra, hogy állásbeli, hivatali kötelességünknek megfeleltünk-e mindig s mindenben a mult évben? A reánk bízott minkat elvégeztük-e lelkiismeretesen? Nem voltunk-e hanyagok, hűtelenek, igazságtalannok eljárásunkban s teendőink teljesítésében?

Boldog az, aki nyugodt lelkiismerettel számolhat be a mult évről és szerencsés, aki azt mondhatja, hogy az Isten parancsait és az emberi törvényeket nem szegte meg, hanem úgy élt, hogy a multra való visszaemlékezés örömet és nyugalmat szerez neki, a jövőben pedig a multra való tekintetből jogos oka van reménykednie!

Tegyük fogadást az új esztendőnk, hogy a multhoz képest becsületes munkásság, hazafiai szeretet és példás emberi és családi élet által ismét örömteljesen, nyugodtan tekintünk vissza az új év végével.

Hogyha pedig kötelességünket sem az Isten, sem a haza, sem a család, sem embertársaink iránt nem teljesítettük úgy,

amint kellett volna; ha mulasztást követtünk volna itt vagy ott: tegyük szent fogadást, hogy az új évben pótolni fogjuk az elmulasztottakat és akkor biztosra vehetjük, hogy örömtünk és boldogságunk is zavartalan lesz a jövő évben.

Számoljunk be tehát az új esztendőben a multtal, készítsük el mu' évi sáfárkodásunk mérlegét, a jövő évi munkálkodásunkról pedig csináljunk előirányzatot, azt szigoruan tartuk be, hogy lelkiismeretünk és embertársaink bírálatát az új esztendő bár mely órájában nyugodtan kiálhassuk.

Ezen reménnyel s őszintu óhajjal kívánunk boldog új esztendőt! Hozzon az új év szeretett magyar hazánkra igazi boldogságot, tényt és áldást! És hozza meg az új év mindnyájunknak mindazt az örömet áldást és boldogságot, ami szükséges arra, hogy megelégedettek lehessünk!

Boldog új évet édes mindnyájunknak!

Légrad, 1891. decz. 26.

Légrad mezővárosát már régebbi idők óta rem emlegettek oly gyakran. nemcsak hazánkban, hanem a város fekvésénél fogva a tőzsomszédságban levő Horvátországban is, mint f. évi október havában, a midőn ugyanis minden iskolabarát és hazafi várva várta azon sok és szép reményekkel öszekötött pillanatot, a melyben az annyi áldozatkészséggel épített rom. kath. népiskola átadják a hazának, a népnevelésnek.

Az olvannyra óhajtott pillanat végre megérkezett október 25-én. Az ünnepélyen megyénk fejtől kezdve kivétel nélkül minden szakavatott és érdekelt egvén jelen volt.

Az ünnepély lefolyásáról volt szerencsénk annak ijelejn olvasni a lapokból. Elmondhatjuk, hogy az ünnepély lefolyása alkalmával minden egyes ajakról elhangzott szó szívből eredő volt. De menjünk tovább! Igaz ugyan, hogy az ünnepélyen megjelentek közül mindenki megelegetten távozott el annak végeztével s megvagyunk győződve arról, hogy a jelen volt illetékes több tisztviselő közül mindegyik teljes erejéből támogatni s előmozdítani fogja a szent ügyet. Vajjon ezeknek távoztával árván maradt-e Légradon az ujonnan épült iskola s hazafias szent célja? Nem! Büszkén megvallhat minden nemesen érző polgára a városnak, hogy nem!

A gondviselés adott az új iskolának két őrt. olyan két támaszt, hogy minden tanügybarát tiszta szívből kívánhatja nekik, hogy az Isten őket igen sokáig éltesse.

Távol legyen tőlünk minden dicsekvés, csak a tiszta igazság megdöntöken alapján kívánunk

szólni ezen két férfiról, oly czélból, hogy mindenki, aki a népnevelés szent ügye iránt szeretetet érez, meg legyen győződve, miszerint nem pusztá falak állanak ott, hanem hogy a szent cél elérhetésére megtették az első és legnehezebb lépéseket.

Tizenöt évvel ezelőtt fogamzott meg Légrad város nagyerdemű plébánosának, Főt. Gadó Mátvás urnak nemes szívében az örökemlékü eszme, hogy új iskolát kell építeni, hogy a növendékek, a kiknek száma nőttön nőtt összpontosítva egy fedél alatt legyenek.

Aki ismerte Légrad akkori viszonyait, az elmondhatta, hogy a plébános ur nagy fába vágta a fejszéjét.

De ő nem törődve az akadályokkal, nem sajnálva költséget, fáradságot, teljes erejéből oda törekedett, hogy az eszme megvalósuljon. — Mű az ige 15 évi vajadás után testé lőn.

Elérve 15 évi küzdés után nemes czélját, nem mondott le a további harcra, hanem igenis, mint a rom. kath. iskola elnöke, továbbra is magára vállalta az iskola vezetését. Mily nehézségekkel van egybekötve az iskolaszéki elnökség, ha azt az illető oly lelkiismeretesen akarja végezni, mint főt. Gadó Mátvás plébános ur, azt csak az értheti, aki már volt, avagy jelenleg ilyen hivatal viselője.

Azonban saját hivatalával is eléggé ellevén foglaltva, segédkeztet kellett választania. Választása fölötte sikeres volt, a mikor iskolaszéki gondnoknak megválasztotta Lubics György urat, aki mint eddigi tettei mutatják, színtelen szíven hordja az iskola szent ügyét, elég biztosítékot nyujtván az által a jövőre nézve, hogy az ő működése és az elnök ur vezetése mellett csakugyan elfogja érni az iskola a virágzás azon fokát, a melyen kedves hazánknak több iskoláját jelenleg látjuk. Míg a többi iskolákban a czél egyedül a népnevelés; itt városunkban kettőre kell, hogy legyen a czél, a népnevelés mellett még a magyarosítás is. Ha e két lérfü ez utóbbiról lemondana, csakhamar elvesztené értelmét az egész mű, fölöslegessé válnék a befektetett fáradság. De hála a Gondviselésnek, épen az ellenkező áll. A nagyerdemű elnök ur nemcsak hogy éber őre a magyarosítás eszméjének, hanem saját pénztárából 100 frt alapítványt tett le, melynek kamatját a magyar nyelvben legjobb előmenetelt tanúsító növendék fogja kapni.

Az iskola csekély összeggel rendelkezik, mindennek daczára a gondnok ügyes és lelkiismeretes kezelése mellett az eddig nélkülözött, de okvetlenül szükséges iskolai szerek beszeresztettek. Hogy mennyire szíven fekszik e két férfunak az iskola ügye, kiifünek továbbá abból is, hogy az elnök ur, a hittanitanításhoz szükséges bibliai képeket (mintegy 30 drb.) saját költségén szerezte be; míg gondnokunk különféle kisebb kiadásokat magán pénztárából fedezett.

Hogy a gyermekek ne csak szellemileg képeztessenek, gondoskodott a két ór egyébről is

„Szabad tudnom jó barátom —
Hova való? Ha nem bántom?”
»Goári lakos... Dózsy vagyok!
A honnan a török futott.»
„Goári lakos ön barátom?
Azt a helyet én is láttam.»

»Az igaz, hogy sokan voltak
Községünkben már nagy urak.
Kíváncsiak községünkre,
De még jobban kö-kecskéinkre,
Amely ott a templom mellett
Hirdeti a győzelmünket.
Köböl van az egész állat,
Ilyent csupán Goárban láthat.»

Dózsy bácsi minden szavát
Jegyezgeti a hiv barát.
Utoljára arra kéri:
Hozza el a kecskét néki?!
»Mindent adok, amit csak kér,
Bőséges lesz érte a bér.»
„Tudja Isten mikor látom
Pestet ismét jó barátom!”

„Miért, hogyha szabad tudnom?”
„Pestre nem lesz most fuvarom,
Mert csak akkor járok erre.
Ha valakit hozok Pestre.»
„Ugyan kérem mennyi a főr?
Számítsa ki, de aztán jól.”
„Goárból Pestre hat pengő...”
„Itt van, nézze, tisenkettő.»

„Nem fogadom én el uram.
Csak majd akkor, ha elhozta.”
»Remélhetem, hogy elhozza?
Nem bánja meg mondom soha,
Kicsérélem szekerét is,
Lovait is, emberét is. —
Három napig mulatunk rá
A ráadás ez lesz hozzá.»

Dózsy bácsi hazatérve
Ami történt elbeszélte;
De a kecskét nem engedti
Elvinni a község neki.
Napok multak, hetek multak,
Goár községben mindent tudtak;
De azt még sem vették észre,
Hogy eltűnt az őrzött kecske.

Dózsy bácsi felért Pestre,
Hol emberét felkereste;
»Elhoztam az igért kecskét
Lábat, fülét mind letörték...
Itt van ni a szekeremen!
Tovább gondját nem viselem.
Tegyen vele, amit akar,
Legyen ilyen minden magyar!»

„Lassan... Kérem édes uram!
Emlékszik rá, amit mondtam?
Itt van nézze az új szekér,
Itt van a ló, a fuvar-bér.
A többi meg ezután jó —
Lesz mindenből elegendő.»

Megáll Dózsy szemé-szája,
A többit már nem kívánja.

„Este van már, kéző este.”
Készülnek a lefekvésre.
Dózsy bácsi és barátja,
Vigan járnak a csárdába!
Harmadnapra virradóra,
Hazafelé int az óra.
Dózsy bácsi még ekkor se,
Mehet haza Goár községbe.

— Pedig otthon már mindenki,
Alig győzi várni, lesni.
Kivált az a kis feleség,
Aki segélt lopni kecskét,
Minden perczbe lesi-várja,
Gond epeztí nem hiába;
Bűnös ember mindentől fél
Mozduljon bár sarga levél. —

Elcsendesül a mulatás,
Jól esik már egy kis nyugvás.
Másnap reggel virradóra,
Dózsy bácsi kel a szóra.
Ekkor aztán ámul bámul...
Szel megüti nagyot jajdul,
A kö kecske' minj arany lesz,
Dózsy bácsi csak hűledez.

Az idegen szobáiban
Drága bulor s minden szép van.
A kökecske szent ereklye,
A török tiszt nem feledte,

Ugyanis a kezdetleges állapotban levő faiskolának ajándékozni kegyes volt az elnök ur körülbelül 600 drb. 2 és 3 éves almacemetőt, hogy ezek elültetésével szórakozást szerezzen a gyermekeknek, a mellett anyagi hasznot is huzzanak belőle, a mennyiben a sikerült cőtányokból ajándék képpen nyerve egy-két darabot, azt otthon a későbbi időkben saját szükségleteik fedezésére fordíthatják.

Mint minden új épületnél, úgy az új iskolánál is fordultak elő lényegtelen bár, de mégis javítani való hibák. A gondnok ur ébersége csakhamar utját állta a hibák nagyjobbodásának; kiválóan azon intézkedése által mutatta meg, hogy a növendékek testi egészségét is szem előtt tartják, a midőn mint az iskola gondnoka, kiadta a legszigorubb rendeletet, hogy az iskola helyiségek tisztán tartandók. Ezen rendelkezések miképen teljesítését hetenként többször személyesen vizsgálja fölül. Egyelőre ennyit. Csak azt tesszük még hozzá: adjon az Isten minden iskolának s minden tanítónak ily odaadó támazokat, akkor iskola ügyünk virágozni fog.

Különfélék.

— T. Olvasóink, előfizetőink, munkatársaink s lapunk összes barátai fogadják e helyen is szerencsekívánatainkat az új év alkalmából!

— Kérem. Kérjük t. előfizetőinket, sziveskedjenek az 1892. évi első negyed alkalmával előfizetéseiket megújítani és a hátralékokat beküldeni!

— **Reformatás** isteni-tisztelet tartott karácsony másodnapján a csáktornyai áll tanítóképződe zenetermében, melyen a helyb. reformatus hívők szép számmal jelentek meg. A hitközönlöt Sarkady Károly kanizsai missionárius tartotta, ugyanő az urvasorját is kiosztotta a hívek közt.

— **Jótekonyság.** Királyi Pal. Ó Nagysága a csáktornyai v. asztaltársaság képviselője ismét szép jelet adta figyelmének és ajándékozásának városunk jótekonyságai és iskolái iránt. Ugyanis Ó Nagysága a csáktornyai nőgyeletnek és a kisdődővő egyeletnek 50—50 frót, az izr. nőgyeletnek 30 frót. az elemi és polgári iskolának. valamint az áll. tanítóképződeknél könyveket lapunk szerk. intézett követelmé meleghangú levél kíséretében volt szives adományozni: Igen tisztelt Igazgató Ur! Az évnek azon részéhez érkeztem, a mikor hogy keresztény kötelességet teljesíthessek, T. Igazgató ur közvetítő sziveségét kérem. Támogassuk azon nemes és szent irányú egyleteket, melyek vállalkoztak szeretettel gondoskodni a kisdődővő ápolása. gondozása s nevelésé-

nek vezetéséről, a nélkülözök és szenvedők nyomorának enyhítéséről. Ezen szándékom teljesítése céljából kérem T. Igazgató urat, méltóztatassék a mellékelt összegből 50 frót a csáktornyai jótekonyság nőgyelet. 50 frót a csáktornyai kisdődővő egyelet és 30 frót a csáktornyai izr. jótekonyság nőgyelet elnökségeinek kézbesíteni, hogy azt egyleteik céljaira fordíthassák. — Kérem még T. Igazgató urat, hogy a néhány nap mulva elindítandó könyvszállítmányt átvenni. annak példányait bőies belátása szerint a csáktornyai képezde, polgári és elemi iskolák könyvtárjaimaik közt felosztani sziveskedjék. Budapest, 1891. decz. 26. Királyi Pal. orsz. képviselő.

— **Halálozás** Pecsornik Károly csáktornyai vendéglős mult hó 27-én reggel életének 37-ik évében hosszas szenvedés után elhunyt. A megboldogultat 28-án d. u. 3 órakor helyezték a közönség nagy részével mellet őrök nyugalomra. Özvegyen maradt neje, apja, testvérei és számos tagból álló rokonsága siratja Nyugodjék békével!

— **A csáktornyai nőgyelet,** valamint a Szeivert féle vendéglőben székelő asztaltársaság e télen is számos szegény gyermeket látott el téli ruhával a helybeli polgári, elemi- és gyakorlóiskolai tanulói közül. Ezen nemes cselekedetért mind a nőgyeletnek, mind az asztaltársaságnak e helyen is hálás köszönetüket fejezik ki az illető intézetek igazgatóságai.

— **A csáktornyai kereskedelmi kaszinó** m. é. decz. hó 27-én tartotta VI. rendes közgyűlését — melyre a tagok nagy számban jelentek meg. A választmánynak a felmentvény megadott és eddigi hathatós működő ükért a közgyűlés jegyzőkönyvileg köszönetet s bizalmat szavaz. Ezután meg-ejtetel a tisztújítás. Megválasztott újolg nagy szótöbbséggel elnökké: Hirschmann Adolf; alelnökök: Rosenberg Rezső; pénz tárnokká: Gráner Miksa.

— **Szavits Győz** főispán ur Ömésósága f. hó 24-én déle öt fél 9 órakor Novára érkezett, hol a szolgabírói hivatalnál hosszabb ideig hivatalos vizsgálatot tartott s a legnagyobb meglepéssel, délután szék- városunkba — Z Egerszegre távozott.

— **Halálozás** Dr. Wolf Béla csáktornyai orvost sulyos csapás érte. Mult hó 23-án hunyt el anyja, szül. Ebenspanger Mathild 52 éves korában. A megboldogultat a kapronczai izr. temetőben helyezték örök nyugalomra. Béke porain!

— **Kottorból** írják a következőket: Nem szép Karácsony esteje volt a kotoriaknak; épen az nap este 11 óra felé gyuladt ki az Ujlaky Hirschler és Fia cég gőzfűrészháza s rémséges illuminációt borított Kotorira és környékére; az egészen fából épült alkotmány, a mely azonkívül tele volt már feldolgozott kész deszkával — borzasztó lánggal égett, még a legerősebb idegzetű ember is megretent, mikor látta a pokoli tüzet egy európai hírű nagy faraktár közepén, vézetes catastropha lett volna, ha a faraktár is meggyulad; de szerencsére, hogy szélesend volt s hogy a tűzoltóknak sikerült lerombolni a fatelep és a fűrészház közt levő fedett fa bejáratokat s elhordani a tűz közeléből a deszkákat, ez által a tűz localizálva lett s csak a gőzfűrészház égett le a földig összes szerelvényével együtt. Ezt hiába is lett volna eloltani akarni, azért helyesen tették a tűzoltók, hogy az amugy is kevés vizet nem pazarolták az oltásra, hanem vigyáztak, ha valahol a faraktár kezdene égni, hogy ott teljes erővel elfojthassák a tüzet. Legválságosabb pillanatot volt, mikor észrevették a tűzoltók, hogy a vízzel megtöltött gőzmozdony a nagy hőségben örült sebességgel kezdett műödni, Felismerve a nagy veszélyt a parancsnok vissza vonulást fuvattott, mert a gőzmozdony

minden pillanatban szét robbanhatott volna.

— Futott a nép a tűztől egymás fején ugrálva keresztül; de szerencsére a biztosító szelep nyitva volt s így a gőz utatallalt s egy szakértő megnyugtató kijelentésére a tűzoltók a másik pillanatban már ismét visszafutottak a tűzhöz. E közben már az épület is összeomlott s megkezdődött a tűz eloltása két oldalról a katori s egyik oldalról a domborui tűzoltók kezdtek működni s rövid idő alatt el lett nyomva s ártalmatlanná téve a borzasztó elem. Ekkor lehetett látni, mennyi fát, deszkát, vasat, gépet, szijat szöveget stb emésztelt meg e szörnye'eg. Közél 30000 ft áru értéket evett meg egy vacsorára s ha a gőzmozdony szét robbanik, az áldozatok közt lett volna néhány szegény katori és domborui tűzoltó is; de al vidoveczi nem, mert ezek a jó szomszédok, a kik legközelebb laknak katorihoz s csaknem olyan messze volt a tűz hozzájuk, mint a katori tűzoltókhoz, még sem jelentek meg.

— **Halálozás** Glavina Károlyné, szül. Zathureczky Paula életének 44-ik évében m. hó 20-án Gelseán elhunyt. Szmodits Győző alsó lendvai főszolgabíró az elhunytban anyósát gyászolja. Nyugodjék békével!

— **Köszönetnyilvánítás.** A Muraközi asztaltársaság a kisdődővoda céljaira 46 frt 20 krt. volt szives adományozni. Fogadja a nagyontisztelt asztaltársaság az egylet nevében e helyen is hálás köszönetemet a szives adományért. Ziegler Kálmán övégegy. elnök.

— **A csáktornyai iskolaszék** a következőkép alakult meg: elnök: Ziegler Kálmán kir. jegyző, alelnök: Dr. Krásovecz Ignác orvos, első jegyző: Zrinyi Károly polg. isk. tan, második jegyző: Wollák Rezső ügyvéd, gondnok: Sárosi László ügyvéd. Tagok: Czvetkovics Antal kereskedő, Mencey Károly el. isk. tan, Nuzsi Mátyás iparos, Szeivert Antal vendéglős, Szilágyi Gyula uradalmi titkár, Tódor József kereskedő, Prusztáz Alajos városbíró, Zakál Henrik ügyvéd. A vallásfelekezeti képviselői: Ángyán Aurel helyettes plébános és zárdafőnök, Schwarz Jakab rabbi.

— **Tolvajlás** Csáktornyai m. hó 27-én éjjel a Vendi-féle péktizletből, Szakotter János péksegéd 170 frt készpénzt eltolvajolt és munkakönyvének hátrahagyásával megszökött — Mórócz Pál a Lendvian többrendbeli lopást követett el s onnan megszökött M. hó 25-én Csáktornyan próbált szerencsét Petrics J. kötélgyártónál, kitől 2 dr. vasdorongot lopott el. De itt rajta vesztett, mert a helybeli oszondőség kézre kerítette.

— **Ésküvő.** Hochsinger Katalin k. a. t. m. hó 27-én vezette oltárhoz Oberländer Fülöp kremsi lakos. Sok boldogságot!

— **Muraközi** első magyar asztaltársaság szokásos persely-nyitását deczember 17-én tartotta meg a Baumhack féle vendéglőben. Bejött összesen 46 frt 20 kr., mely összeg a kisdődővoda járó szegény gyermekek felruházására az ovoida-egyesület elnökének átadva lett. — Tisztikarának mandátuma lejárván, az új választás is megajtetett, elnökké Frász Tamás, jegyzővé Krampats József választott meg.

NYILVÁNOS KÖSZÖNET.

Mindazoknak, kik fejletheten térjem halála alkalmából irányomban szives részvételek tanúsították, szívbeli lakadó öszinte köszönetet mondok.

Csáktornyan, 1891. decz. 29-én

Özv. Pecsornik Károlyné.

Hogy a kecske belső része
Színaranytal van bélelve.
Kalapácsot fog hát neki,
Fejét, farát ütögeti.

Egyszer csak a kecske enged,
Kettétörök és tömérdek
Arany lesz a szoba padlón:
Magyar ember jegyezd meg jól,
Hogy a török nem hiába
Hord ily terhet a csatába.
Itt van nézzed egy marokkal,
Örvendj majd a goáriakkal!

Dőzsi bácsi tán jelen sincs,
Annyira hat rá e sok kincs;
De azért már elfeledte,
Mért van neki új szekere,
Lova, pénzé és mindene.
Csak már egyszer otthon lenne.
Nem kullog ő, hanem váglat,
Repül a két szilaj állat.

Dőzsi bácsi hazaeérve,
Ami történt elbeszélte...
Esküddökiz fűre-fára.
Mert az igen nagyon bántja,
Hogy nem volt itt Goár községbe
Ki a kecskét öszintörje.
Tiszta arany volt belseje:
Itt van néhány, ni, belőle!

Farkass Károly.

S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vruom. — Sve pošiljke t'čude se sadržaja novina, naj se pošiljaju na ime Margitai Jožefa urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova kam se predplata i obznanu pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna čena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznanu se poleg pogodbe i fal računaju.

na horvatsko i magjarskom jeziku izlazeći družtveni znanstveni i povučljivi list za puk.
Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga družtva“ „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

K novomu ljetu.

I.

Prešastnost je réč, koja vu nas čudno deluje ter ona misel, koja se vu njoj skriva, vsakoga gluboko gene, pak makar bi bil on star ili mlad, bogat ili siromak, — kaj je pred ljetu dni bilo još dvojbeno pitanje, ono se vezda drži kakti dovršena stvar.

Človek, koj se dočeka konca leta, spodoben je putniku, koj je prešiel dugi i težki put, pak si sede na hladan kamen, da si malo odpočine, pak kada se još jedanput ogledne na zvišeni put, mora mu ov i nehotice priliku dati, da premišljava do vrogih, više putah i osobito znamenitih stvari.

I mi se nut nahadjamo vezda na koncu ljeta 1891. pak se i nam nehotice postavljaju pitanje; pitanja takova, koje vno go zarezava vu življenje, ne samo pojednoga, već i celoga naroda.

Narod prez knjige i naobraženja nije narod. Kak anda stoji to pri nas vu toj stvari?! Malo se čteje ili čisto nikaj; kaj je tomu zrok? Nekoji se tuže na dragocu knjig; im tu vam je list „Medjimurje“ za jako fal čenu!

Drugi opet na nerazumljivost pisanja;

a ja takovim opet velim: im tu vam je „Medjimurje“, koje vam govori čisto lahko razumljivim jezikom, koje vam raztolnačuje najhasnoviteše stvari, koje vas podvučava vu gospodarstvo i koje vas čini pazljive na trgovinu, koje vas potiče na dobro, koje vam op'emenjuje vaše srce, koje vam oglašuje i preporuča dobre i hasnovite knjige, koje vam donošu dogodjaje domaće i stranske, koje vam pripoveda delovanja starcov vaših, koji su bili pripravni rajši življenje svoje alduvati, nego li domovini, bilo to vu po teuju ili vu čem goder škoditi.

Znam dosta, da je vnoгим i to premalo, kaj „Medjimurje“ donošu, nu takovim potuvanim čitateljem morem samo ovo reći:

Kaj nije vezda, a to more još biti, — a k tomu treba najprvje volje, da se novine „Medjimurje“ za istinu marljivo počme čteti, a drugo, čim više predplatnikov; ar prez penezue pomoći nemre nikaj obstati.

Nut već nam počimlje svitati zorja ljeta 1892. — K kova bude?! Kak se bude zspočela, kak bude trajala, kak se bude dokončala?

Daj Bog, da bi mimo nas oti lo vsako zlo, pak na mesto hladnoga leda, koj bi mogel našu dragu domovinu vnesrečiti,

da bi ogrijalo nju žarko sunce ljubavi njenih sinov, naprdka i blagostanja.

II.

Medjimurje 1892.

„Medjimurje“ hodi opet Vu magjarski ljepi svēt, Nosi širom milog doma Novosti i šale cvēt.

Pohodi mi znanca stare Pozdrave ponesi njm; — Bilo vrēme, kakvo bilo, Ti s novinom vgdajaj vsim

I „dosadnost“ i „zvolovljnost“ Tiraj povsud vsaki čas, Traga da im ponestane, Da ne muče više nas.

Dosta ima pri nas jada Dosta nevolje povsud; — Zato delaj dobru volju A nevolju stisni v kut.

Pak od vnoh, ak' si nekoje S mo razveseljilo, Budi veselo, — ar si zdravje Bolećim podelilo!

ZABAVA.

Mertučljivost.

Mesto Klokošovec vrlo je pitovno selo. Leži na glavnoj cesti, ima dober zrak, zdravu vodu, izvrstno vino iz goricah, koje se prav nad selom dižu, ima dobre, gostoljubive stanovnike, koji su i dosta bogati. More se vu njem dosta ljepo živeti, ar je poleg vsega toga i življenje ondi fal. Hrana fal, govedina tal i vino fal.

Vu tom selu zvun plebanoša i školnika nega nikoga takvoga, kaj bi te na oblast pazljivoga včinilo, pak čovek ljepo slobodno živi kak vtica vu zraku. Neima nikoga, gdo bi na njega pazil, špioniral i neprilike delal. Zaradi ovih prednostih rado su penzionirani činovniki (službeniki) s malimi penzijami nastanjivali se vu Klokošovec, gde su mogli komot živeti i m rno smrt dočekati.

Vezda, kad ovo pripovedam, živi vu Klokošovec više takovih penzionircov.

Jeden je kirurg, Nemeć rodom, bivši doktor soldački pri negdašnjih graničarjih.

Drugi je navučitelj, koji se je tu rodil, a ostari učiteljuć vu drugom, dalekom kraju domovine. Nu gda su ga preterali vu mir (vu penziju), nastanil se je vu svojem rodnom selu, oćkud se nebude

nigdar vi e selil dragam, nego samo vu raj nebeski.

Tretji je bivši pošarski konduker, rodom Čeh (Pemeć), kaj je desetke ljetah sprevdjal dostavnike i putnike, gustokrat i s velikom pogibeljom živjenja od čutajućih razbojnikov. Putajući gustokrat črez Klokošovec, tak mu se dopalo to mesto, da ga je odebral za zadnje svoje prebivaliće na zemlji.

Ovi tri bili su već više ljetah stanovniki Klokošoveca, nerazdruženi vsakdašnji pajdaši, a poleg domačega plebanoša i školnika jedina inteligencija vu selu.

Pred pol ljeta došel se tam i četvrti penzionireć, nekakov oberlajtnant graničarski ad honore, koji je služedi prek četer deset ljetah iz opankov i od prostoga soldata dotiral do te časti.

Oberlajtnant bil je čověk jako šegavi. Oćkak je penzioniran, premenil je barem deset selah s kvartéri. Gde mu se je bolje zvidl, tu je duže ostal. Kak mu se je gdo vu mestu zameril ili mu se kaj vu obće nebi zvidlo, on je spakoval za put svoju skrinju, vu koju je mogel strpati vse svoje stvari i odselil se je nekam drugam.

Tak je jednoga dneva se podel i vu Klokošovec. Pak kam ide suza dugam kak na oku. Pensionireć poiće penzionirca i vezda ih je bilo vu družtvu četiri

Nu stareši tri pajda i dodali su taki da njihov novi nepaše prav vu njihovo družtvo. Kak i zakaj, to budemo taki videli.

Doktor navučitelj i konduker bili su najme glasoviti pijanci. Jeli su malo, vrlo malo, ali su zato čeli dan pili. Préd poldan počeli su žganicom vu stacunčecu židova Natana a po poldan pili su vino, ponajviše zabadavo pri gostoljubivih mutih a pod večer za svoje groće vu krčmi ak bálomu volu.

Pod večer dohadjal je vsaki dan vu njihovo družtvo i oberlajtnant a i krmar, drugać mešter po svojoj meštiji, vzal si je slobodu, ter je navadao sedel vu njihovom gos. odskom družtvu.

Terpeli su ga vu družtvu, ar je više putah na mesec znal pogostiti gospodu izvrstnim guljaem, ili je dal donesti na stol staroga vina iz pivnice, dočim su gospoda s malimi penzijami pila navěk samo novo vino, litru po deset krajcarah.

Vu tom družtvu bil je jedini oberlajtnant navěk trčen, pijuci vrlo mertučljivo i nigdar više od pol litre, po'eg koje je znal posedeti po dve tri vure.

Ostali kotrigi družtva pili su, dok su mogli, dok ih nisu noge izdale, ili pamat ostavila. Ali zato se je i po zvanjskih znamenjih poznavalo, kakvom se meštijom bave.

Iz života prestolonaslednika Rudolfa.

Vu delu prije malo vremena k dovršenju privedenu: Življenje i listi Ivana Laurenta (apostolski vikar od Luksenburge 1884) nahadja se jedno mjesto, koje se na našega nesretnoga prestolonaslednika preteže, i vezda potlje žalostne zgode vu Mayerlingu mora prebuditi čustvo duboke boli.

Biskup Laurent pripoveda: Vu Beču išel sam (1863 god.) k nadvojvodkinji Sofiji majki cesara i kralja, koja me je hotela videti. Ona je jedna jako prijateljna, pobožna, razumna gospa, koja je vno go pripovedala od svoje dčce i vnukov, osobito pako od kralja od prestolonaslednika. Od potlje imenovanoga ova izrečenica:

Stara mama je — li der, da znaš, svaki soldat more general postati, ali prestolonaslednik more samo jeden biti.

Ona mu je odgovorila: Je, ali svaki, drugi bi to tak dobro mogel biti, kak ti ako bi ga zato dragi Bog bit odredil.

Za kratko je spoznal, da dčca samo spiju pri svjetlosti nočne lampe (svetiljka) te reče: gospi okolo njegve osobe, naj bi tu svetiljku na stran stavila. Ona to vučin, ali se zadržai vu njegovj blizini, neopažena od njega, i onda je začula glasno ga moliti: Dragi Bže, ti me i vu tmici moreš šuvati, daj anda to čini meni! Da ja sam Ti takaj za svako dobro svigdar zahvalil! Onda je zaspal i od onda brez nočne svetiljke.

Tak pretoči dčtinska doba prestolonaslednika pod blagoslova punim uplivom toli valeduhovitem, koli i prav katoličkim duhom nadehnutom nadvojvodkinjom Sofijom. Ovd pripovedana epizoda velapoučljiva je, te na mnogo razmjiljenje pobudnje. Mi prepuščamo to čitatelju, te se iz blizu stojećih razlogah sami od daljnjih r-f-ksijah kroz to uzdrži mo.

Doktor je moder, gljiva ti nos, debel kak velik krumpir. Taj nos izgledal je tak sprhnjen, gnjilo, da se je oberlajtnant, kad se je doktor sekual, navěk bojal, jeli mu nebude nos ostal vu rubcu.

Navučitelju opet drhtale su ruke tak da si je težkom mukom mogel natočiti vu kupicu vina, a da nebi kaj to prelejal, a kada je hotel piti, moral se je navěk tak prignuti k kupici, da ju je mogel s zubmi sgrabiti.

Konduktar je brbljal; njega je reč izdala. Jerk mu je bil tak težek kak željezna lopata. Poleg toga je bil vrlo razgovoren, a nije mogel govoriti. Kada je bil vu p'jan čini, hotel je da bude nekaj, pripovedal, a nije mogel, onda je znal šakom po stolu vudriti i zaplakal se. Drugač je bil navěk dobre volje i neprestance se je smejal.

Mesar i krčmar bil je čerlen kak krv vu licu. Kada je počel modriti vu licu, tak si je dal pustiti žilu, boje se, da ga nebi božji žlak vudril, ar je bil jako naphan i pun krvi.

(Drugiput dalje).

Priredil:

Giád Ferencz.

Ženski suženj.

Kad se započel vzorju dan,
Olišla žena nekam v tran:
Jer ju još včera nebij svat,
Došel na gosti mužke svat.

Pré neg olišla zdoma vkraj,
Mnogi nazvesti mužju jaj:
Ako me nešes imst ziom,
Reče, tak verno čuvaj dom,
Nikaj nekuhaj, jer je post,
Luk sirom. to bu za te dost.
Denes me nebu nazad več,
Zato nekuri više peč,
Neg zutra bëti kak bu dan.
Paži, da topel najdem stan

Na to vu sebi misli muž:
Kaj ti vèk njejni suženj buš?
Jeli je vredna ova smet,
Da ti njeju sluga buš i kmet?

Nebu ma žena stoga nič,
Da bi v kretki bil kak ptič,
Ili privezan za lanc pes,
Č: troj spol dojde na me ves.
Ja pojdem k sudcu taki sad,
Pak te bum pri njem tučl gad,
Več mu ja povem terem tri,
Kak si zločesta žena ti.
Oa mi pravicu bude dal,
Jer zvrhu mene nema jal.

Prešel je zbilja vsudčev dvor.
Ti si moj človek jako nor;
Reče mu sudec, kad bi čul,
Gde ga krvavi peče žul.
Tuči ju bedak! Drugo njoj
Nikaj nefali nego boj.
Još joj nazvesti denes rat,
Ter ju na dan zbi devet krat.
Budeš za kratek videl čas,
Kak od nje pojde dober glas.

Muž je posluhnuł njegovu reč,
Počel njoj stepat prah iz pleč.
Al ona zgrabi v ruke nož,
Pak veli: Buš li kačec još?
Nebuš ti bogme mene bil,
Da bi još jenkrat tulki bil!
Zatim ga lupi dva tri put,
Da se je odmah zmotal v kut,
Onda ga stira z hiže van,
Pak ga vu svinjski zapre stan.
„Tu stojte veli mu — „stari hrt“
Doklam mi po te dojde smrt.

* * *

Navuk:

On nij muž neg on je baba
I nij vreden gač,
Koga žena tuče slaba
I tira vu plač

Pehar zvinom v črnoj juhi.

Pred tridesetimi leti još se nisu petroleumske lampe po hižah na večer zažigale, nego sveće i to lojene, koje je bilo morati, kak moji čtevcu znaju, okresačem — a negda golimi prsti okresačiti, za da opet neko vreme svetlo gore.

Ova moja pripovest je anda još iz one dobe.

Vu Hodošanu su pri starem, sada već pokojnem gospodinu neke žije, 1860 ili 1861 leta tri ogromne svinje, koje su skupa do deset centih vagale, kral. Mesar je bil Purič, a jerbo je sa rezanjem slanina od to-

likih svitlj puno posla, to je bilo mladomu gospodinu na dužno spoznanje deto, da za popoldan tri ili četiri snehe, koje su od bolj-sih hižah i na čistoću navčene, za taj posal pribavi. On si je vu istinu dal truda i nabérmal je za popoldan Kubančevu Maricu, Vsdljivo Treziku i Kišovu Baricu, koje su sve tri obečale, da dojdou slaninu rezat.

Pređi nego su se vu gospodinov stan odputile, žiše su se skupa pri Kuhancu i tam su se dogovarale: Marica je rekla, da ju samo to ardi, kaj nebu mogla po svojoj volji pod večerjum vina piti, Trezika i Barica su joj to povladjivale, pak su samo još dodale, da nje nebi nikaj bilo sram se iz pehara nategnuti pred mesarom i ostalemi domaćemi, samo da nebi stari i mladi gospodin vu sobi bili, kak su to navadno uvèk činili; šetajúc se najme po hiži gore dole i na dugem kanišu pipu pušec, imali su obodva tu nesrečnu navadu, da su uvèk med rezaljami ostali i šnjimi se zabavljali, tak da je mnoga snešica, koju je bilo sram piti i koja se je pred gospodom držala, da ona tobož vino leče, iz kolju znala žedjna oditi.

Znate kaj? reče Marica Treziki i Barici — Ja bum pod večerjum tobož sveču vkresnula i pri tom ju kakti pripetec vgasnem, dok onda vužganu donesu, mi do teh dob po redu sedeće budemo pile.

Dobro bu tak! odgovore Trezika i Barica, te se sad svojim dobro promišljenim planom odpute vu stan staroga gospodina na delo.

Delo im je išlo med šalami i smehom baš po junščki od ruke, slanina je zrezana, čurke su nadete, već je i blizu deveta vura bila. Stol je prestrt i gospa Julika vuzove mesara i sve ostale, koji su pri svinjarenju pomagali k večerji.

Na stol se donese polag navade pri takovih svečanostih, najprije črna juha — nepregledno velika zdela te žije juha, koja je iz krvi, faláčekov svinskog meza, raznovrstnih lorberov, paprike i prpra sastojala, octom zakiseljena stala je tu na stolu a poleg nje pehar z vinom. — Marica, Trezika i Barica si namegnu a prva posegne sveču, kak da ju hoće vkresnuti — oh nesreća! — svejčca je vgasnula.

Netko taki skoči vgasnjenom svečom vu kuhinju, tam ju vužge i nazal vu hižu, goreču donese. Ali sad se je još vekša nesreća videla, jer kad sveča dojde, gde stoji pehar? vu zdeli črne juhe.

Ove tri siročice vse zaž rjene znale su, da bu sumnja na nje opala, ali — kak su jako razveseljene postale, kad je mesar Purič nje lépo iz škipca z ovomi rečmi izpeljal: „Najte mi nikaj zameriti, ja sem bil malo žedjen, pak sem dok je sveča došla pil, a vu kniici sem z vrčom vu zdelu zabasal.

Svi su se smejali peharu v črnoj juhi i svi su Puriču verovali, do jedinog starog i mladog gospodina — ovi su dobro znali, da Puriču nije bilo sila vu tmici piti, ali za njegovu dosetljivost, kojom je tri siročice iz velike neprilike izvlekel, dobil je, kad je po večerji domov odhadjal, od staroga gospodina tri tvrde cvancige za trinkgeld.

Sm. Hally.

Kitice za srđce.

1. Svět se tuži, da vrème prehitro leti, a ipak si ljudi glavu tereju, kak bi si ga prikralili.

2. Karte su nevezana knjiga: iz koje se čovek nevolju vući.

3. Življenje je debela knjiga, bogata i napunjena istinom: jedni je pišu, drugi čitaju, a najviše ih ima, koji ju niti šlabokovati nerazmeju.

4. Na karakter čovčka siromaka, koji nikomu nije nenaviden, moreš uvěk zauzati.

5. Kaj ljudi od tebe dobra govore a od drugoga zlo, gleda da vu to samo na pol veruješ.

6. Kada govorimo od sreće, navadno spominjemo prešestno ili buduće vréme, rédko gda sadašnje.

7. Ako čeliš, da ti drugi hvale tvoju pamet, moraš i ti o tuđoj laskavo govoriti.

8. Nije uvěk smeh glasnik radosti, kak niti suza značajne talosti.

9. Ako si vu sreći, hvale ti i tvoje falinge, a ako pak opadneš vu nesreću kuđe ti i vrline.

10. Ženitba prez ljubavi je dvopjev (duet) prez takta na potrtom instrumentu.

Nazubačil i priredil

Glád Ferencz.

KAJ JE NOVOGA ?

— Prosimo poštvane naše predplatnike, naj nam na početku prvoga ferialta predplatne zaostatke po pošti pošleju i predplate za novi ferialt ponoviju. Cena naših novin je: Za jeden ferialt 1 frt, za pol ljeta 2 frt.

Smrzli se težaki.

Iz Rima javljaju: Privatna včst javlja, da je do 200 težakov, koji delaju pri željeznici Sulmona-Isernia, kad su se dimo povračali, bilo zatečeno sněžnim vihrom; jeden čel se je zadušil, a drugi su se zmrzli. — 15 telah našli su, ovih drugih još faliju.

Difterija.

Iz Budimpešte pišu: Vu Magjarskoj bešni vazda difterija strahovito, naročito vu južnih krajevih i vu okolici Estergoma. Vu Hódmező-Vasarhelyu nemogu dosta neznačati za decu rakah. Vu nekojih mestih esztergomske doline deca su zevsema vsa pomrla. Vu jednom velikom selu vumrlo je 150, a vu drugom 40 dece. Vu vnoгих kotarih manjkaju (faliju) doktori, a i oni, koji se nahadjaju vu kotarih, moraju se gustokrat na vare daleko voziti.

Potres vu Italiji.

Pred nekolikimi dnevi, kak iz Rima javljaju bil je vu Domodosoli po poldan ob peti vuri i 36 minutah tak jaki potres, da su se vse hiže tresle i ljudstvo je od straha pobeglo vun.

Električna željeznica — 100 miljah za jenu vuru.

Ljeta 1893. bude se odprla na svetskoi izložbi vu Čikagu najvčkće čudo našeg

vremena, električna željeznica, koja bude za 1 vuru prevalila 100 miljah. Orom željeznicom, koju bude vredit Edison, spojil se bude Čikago s Milvankeom, koji je od njega udaljen 83 milje, ter bude električna željeznica prevalila ov put za 50 minut, dok de nešnja parna (dampf) željeznica treba za taj put skorom tri vure. Edison je tak složil novu željeznicu, da se njegov električni motor more složiti pod vsaka putnička kola, a potrebnu silu za tiranje dobival bude cug od posebne strojarne čez željezu čke šinje. Vsaških 20 minutah išli budu cugi s obdvejuh krajnih punktoma željeznice. Ako li se ta vest (glas) potvrdi, onda nam vu željezničkom prometu prđstoji podpun preokret.

Pučanstvo vu Španjolskoj.

Ovih dnevoj preglašen je rezultat puč koga popisa, obavljénog koncem ljeta 1887 vu Španjolskoj. Bilo je onda 17 565 632 popisanih dušah, i te, 8 612 524 mužkog i 8 953 108 ženskog spola. Vu sto ljetah povnožlo se je pučanstvo za 7.155.753 duše.

Požar damšifa na morju.

Vu London je stigla včst sa Scilly — Ot čja (Hybridi), da je Guyon damšif Abessynia na odprtom morju izgorel, no da su se vse persone, koje su bile na damšifu oslobodile.

Profesor Nothnagel o influenci.

Influenca, taj novi i huđi beteg hara nemilosrdno ljudstvo po svčtu, osob to pak po velikih varoših. Stotine i stotine ljudih leži vu tom betegu, a stotine ljudih je već vumrlo vu tom betegu. Vu Berlinu je zvun nekoliko glasovitih ljudih i profesorah vumrlo vu trih tjednih 103 persun. Vu Gradcu zbatežalo je, koliko se zna, prešestni tjeden 465 persun. Vu Danskoj je tak razprestranjeni taj beteg, da vsaki tjeden zbateža do 5000 ljudih. I vu našoj domovini leži više stotinah ljudih vu tom betegu. Vuoz na ljudih su znat željni, kaj je to za beteg i kak bi se imal vračiti, za da se barem nekaj od toga znalo bude, raztolnačil vu Beču glasoviti profesor Nothnagel vu svojem predavanju. Glasoviti ov profesor tvrdi, da influenza nije nova, već zdavnja priznati priljepčivi beteg, koji se vu vsakom stoljetju po koji put javlja ter za vréme od 20 do 30 ljetah iznikne (nestane ga). Konstatovan je već vu 14-tom včku, a obuhvaća vekše prestore od kolere, Bitnost ovoga betegu podpuno je nepoznat, kaoč čua. Toliko stoji, da je miasmatičen i contagiozan. Čini se, da bude nervozen, gastričen i kataralen. Njezin gift i ficira čelo tčlo ter se pojavjaju različni simptomi. Jeli spopada opetovano ljudi, koji su ju v č preboljeli, nije ustanovljeno. Kaj se vraćenja tčde, profesor Nothnagel odlučno opomina, da se nebi rabil antipyrin i antifebrin, ar treba vraćenje prilagoditi prema raznim pojavom. Navadno trpi i sreje pri influenci, pak je s toga bolje, kad se prema doktorskim odredbam vpot ebi digitalis, vino, cognac, a ak i podkožne injekcije kafrom. Vu vnoгих je sl čjevih potrebito i kupanje.

Samoubojstvo vu cirkvi sv. Štefana vu Beču

Pred par dnevi po poldan ob šesti vuri strelil se je vu jednoj klupi vu cirkvi sv. Štefana vu Beču nepoznat mlad čovčok, ter je na mčstu ostal mrtev. Po vizet kartah i papirah, kaj su ih našli pri njem, sudiju, da je bil 28 ljet star knjižar Alfred Šuster iz Annaberga. Čini se, da je nesrećnika na sa-

moubojstvo nagnala nesrećna ljubav i po menjkanje sredstvah za življenje. Samoubojica bil je jako ljep čovčok, Neposredno za tim činom dopeljala se je pred cirkvu jedna nepoznana elegantna gospa, koja se je nemino optivala za samoubojicu. Po tom se sudi, da je nesrećnik bil s njom poblize poznat. Pokohđob je cirkva ovim načinom povrđjena, preduzel je još ista večer nadbiskup Angerer novu posvetu.

Nekaj za kratek čas.

I.

A: Zakaj mladi ljudi nose očale?
B: Ar nevido dalje od nosa.

II.

Došel je Nemeč v gorice k mužu, kaj bi vino kupil. Pregledavajuč lagve, stal je pri jednom desetaku. Pokuša Nemeč vino a ono mu se zvidlo. Pogodba bila je za čia gotova. Za čas zapital je Nemeč muž: Ej kumek, a jeli trpi to vino vodu. „Trpi“ — odgovoril je muž — na deset veder toga vina slobodno se priliju dve vedre vode.

S tim odgovorom bil je Nemeč zadovoljen, platil je vino i odpejal je dimo. Dima je odočil dve vedre vina i prilejal je tuliko vode. Kōšta, — ali vino je pokvarjeno, vodeno. Nemeč je taki onda zapregel i požuril se k mužu. Dijući tam, sp č taval mu je: „Im kak ste me mogli tak vkaniti. Vi s'e rekli, da to vino trpi vodu, a kad ja sam prilejal sam dve vedre vode, i vse vino postalo je vodeno.“

„Ej moj gospone,“ — recel je muž — zakaj su išli još i oni pr ljevat, kaj sam ve: ja priljejal dve vedre, — a desetak nemre podnesti četiri vedre vole, nego samo dčre.

III.

Čuješ susjed! posidil sem krumpira, pak kaj misiš, kaj je izašlo?

Ali směšno piš! im je krumpir zišel?

Niti za nikaj! Izišla je ti je suselova svinja i vse je izrovala.

IV.

Oficir: Reci mi, gđo zapověda lajtinandu?

Soldat: Kapitan?

Oficir: A Kapitanu?

Soldat: Major.

Oficir: A gđo majoru?

Soldat: Oberšter.

Oficir: Dobro! A jeli bi ti meni znal povedati gđo zapověda oberšteru?

Soldat: Oberšteru? — njemu zapověda njegova gospa tovarušica.

V.

Vužar prosil je od opotekara gifa, da njim otruje stakore. Apotekar, boječ se, da se vužar sam nebi ogifal, poručil mu je, da on nema toga gifa.

Za kratko vreme bilo je treba apotekaru vuže (strik), da bi si svoje nove kotle, koje si je pribavil za svoj laboratorium obesil. Poslal je po vuže k vužaru. Nu vužar mi je poručil, da mu takvoga strika (vuže) nemre dati, ar ga je strah, ča se bi opotekar obesil.

VI.

Vanček: „Mamica, reči mi, gde si ti rodjena?“

Mama: Vu Čakovcu.

Vanček: A naš japica?

Mama: Vu Nedelišču.

Vanček: A ja, kaj ni vu Hraščani?

Mama: Je.

Vanček: „Čudno je to, kak smo se ipak tak skup zšli?“

- Svim našim čitateljem, predplatnikom, suradnikom i prijateljem naših novina gratuliramo na mlad letu!

LOTERIJA. Grac 27-ga decembra 1891
22 48 73 37 12

Cena žitka — Gabona arak

1 m.-mázsa. —	1 m.-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	10	50
Zab	Zob	5	75
Rozs	Hrż	9	9,50
Kukoricza	Kuruza	5	80
Árpa	Ječmen	6	—
Fehér bab	Grah beli	7	—
Sárga >	> žuti	7	30
Vegyes >	> zméšan	6	—

NYILTTÉR*

Bali selyem szöveteke 55 krtól fel egész 9.85 krig méterenként (mintegy 300 különböző színben és mintázattal részletenként és végenként vám és pótdíjmentesen Henneberg G. (cs. és kir. udvari szállító) gyári raktára Zürichben. Minták megrendelésre azonnal küldetnek. Levelekre Svájcba 10 kros bélyeg ragasztandó.

*) E rovat alatt közölttekért felelősége nem vállal a szerkesztő.

ODGOVORNI UREDNIK:
MARGITAI JOZSEF
Glavni suradnik:
GLADFERENCZ.

5726 tk : 891.

Arverési hirdetés.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi: hatóság közhírré teszi, hogy a kir: kincstár végrehajthatónak, Leppen Mátyás. Leppen Katalin férj: Borsics Ferenczné és Leppen Francziska férj: Zsvorez Lénárdné turcsisicei lakosok elleni végrehajtási ügyében 87 ftt 66 kr. tóke, ennek 1882-évi január 2-től járó 6 % kamatai, 10 ftt 90 kr. végrehatás kérésé, s ez nttal 8 ftrban megállapított költségeknek behajtása céljából a n kanizsai kir. törvényték (a perlaki kir. jbiróság) területén fekvő, a turcsisicei 64-ik sztjvkben A I. 278 hrsz. a. foglalt ingatlan és tartozékából Leppen Francziska nevéen álló egy ketted része 160 ftt. az u. e. sztjvkben 276 hrsz. a. foglalt, u. e. illető egy kettel részbeni jutalék 41 ftt. a 160. sztjvkben A † 231. hrsz. a. foglalt ingatlanból, Leppen Francziska és Katalin illető egy kettel részbeni jutalék 5 ftt, a 120 sztjvkben A I. 241 hrsz. a. foglalt ingatlanból u. e. nevéen álló egy ketted része 55 ftt, a 243 hrsz. a. foglalt ingatlanból u. e. nevéen álló egy ketted rész 55 ftt, a 251 hrsz. ingatlanból u. e. nevéen álló egy ketted rész 27 ftt, a 244 hrsz. ingatlanból u. e. nevéen álló egy ketted rész 29 ftt, és a 343 hrsz. ingatlanból u. e. nevéen álló egy ketted rész 78 ftt, a 161 sztjvkben A † 269 hrsz. a. foglalt ingatlanból u. e. nevéen álló egy ketted rész 72 ftt, a turcsisicei 121 sztjvkben A I 322 hrsz. a foglalt ingatlanból Leppen Mátyást illető egy ketted rész 61 ftt s végül az u. e. sztjvkben 324 hrsz. a. foglalt ingatlanból u. e. nevéen álló egy ketted rész 26 ftt becsárban a turcsisicei községi bíró lakásán

1892 évi jan. hó 18 ikán d. e. 10 órakor

Átvay Lajos z. egerszegi lakos felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen elfognak adatni.

Kikiáltási ár a fent kitett becsár. Árverezni számléközők tartoznak a becsár 10 % át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben, még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 20 nap a., a másikat u. a. 40 nap a., a harmadikat u. a. 60 nap a., minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6 százalékos kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint léfizetni. Ezen hirdetésny kibocsajtásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a perlaki kir. jbiróság tkvi osztályánál és Turcsisice község előljáróságánál a hivatalos órak alatt megtekinthetők.

Perlakon 1891 évi november hó 6 ik napján, 947.

5652 tk. 891.

Arverési hirdetésny.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy toluai gróf Festetich János zala-ujvári lakos végrehajthatónak Szmolek Alajos mint néhai Szmolek István örökös t.-szt.-györgyi lakos elleni végrehajtási ügyében 237 ftt 94 és egy fél kr. tóke, ennek 1888. évi január hó 1-től járó 6 százalékos kamatai és 15 ftt 25 kr. költség erejéig a kanizsai kir. törvényték (a perlaki kir. jbiróság) területén fekvő a t.-szt.-györgyi 4 sztjvkben 4. 7. és 60 hrsz. a. foglal Szmolek Alajos nevéen álló ingatlanok és ezek tar-

tozékai 358 ftt kikiáltási árban Tüske-Szent Györgyön a községi bíró lakásán

1892 évi január hó 20-án d. e. 10 órakor

Sárosi László csáktornyai lakos felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen el fognak adatni.

Kikiáltási ár a fent kitett becsár. Árverezni számléközők tartoznak a becsár 10 százalékat készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben, még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 30 nap a., a másodikat u. a. 45 nap a., a harmadikat u. a. 60 nap a., minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6 százalékos kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint léfizetni. Ezen hirdetésny kibocsajtásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a perlaki kir. jbiróság tkvi osztályánál és T.-Szt.-György község előljáróságánál a hivatalos órak alatt megtekinthetők.

Perlakon 1891. évi november hó 6-ik napján. 948.

Horgony-Pain-Expeller.

Ezen rég jónak bizonyult bedőrzőlélet oszáz, közsvény, tagzsagatás stb. ellen legjobban ajánlhatjuk a t. ez község figyelmébe. Egy árag ára 40 és 70 kr., és a legtöbb gyógyszer táiban kapható.

Csak horgonynyal valódi!

Képes Családi Lapok

Szépíróalmi és ismeretterjesztő képes hetilap.

Szerkeszti: Dr. Tolnai Lajos. Főmunkatárs: Dr. Váradi Antal
Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: Dr. Murányi Armin.

Előfizetési ára:

a »Hölgyek Lapja« című dívatmelleklettel s a Regénymelleklettel együtt:

Egész évre 6 ftt, Félévre 3 ftt. Negyedévre 1 ftt 50 kr.

A „Képes Családi Lapok“ című hetilap új nevezetbe lép A magyar szépirodalomnak e hatalmas tenyezőjét, a magyar nyelvét családoknak e szellemi kincsét a következő írók és ironok támogatják: Jókai Mór, Lauka Gusztáv, Rudnyánszky Gyula, Dalmady Gyözö, Mikszáth Kálmán, Komocsy József, Témérdek (Jeszenszky Danó), dr. Frém József, dr. Sziklay János, Inczédy László, Palágyi Lajos, Erödy Dániel, Dengi János, Tölgyesi Mihály, Vértessé Gyula, Mery Károly, dr. Murányi Ernő, Petri Mór, dr. Poditzky Jenő, Csorba Palotay Akos, stb.; Baniczky-Bajza Lenke, Büthner Lina, Nagyvárdy Mira, Kuliffay-Benitzky Irma, Harmath Lujza, Hevessiné-Sikor Margit, V. Gaál Karolina, Karlovszky Ida, Mericzay-Karossa Irma, Erzsike stb. stb.

A „Képes Családi Lapok“ az összes szépíróalmi képes heti lapok között a legelőkelőbb, legváltozatosabb. Tartalma az irodalom minden válfaját felöleli; képei a jelen eseményeit s a legelőkelőbb festők műveit mutatják be.

»Hölgyek Lapja« című havonként kétszer megjelenő dívatmelleklet a legújabb dívatképeket hozza, s e mellett a magyar háziasszonyak valóságos szellemi titkára, a mennyiben a nevelés, az egészség, a gazdaság, kerészet, a há tartás s a könyvtár terén nincs olyan kérdés, a melyet ne tárgyálna, s nincs olyan titok, a melybe a hölgyeknek nem lehetnének négy kötet érdekes regénynyel ajándékozva meg évenként az előfizetők.

Zöld betűtök is tele van mulatótt közleményekkel, humoros apróságokkal, sukk, kép-, szám-, kocka- és ponttalányokkal és szórójényekkel, melyeknek megfőitőit érdekes jutalmak kaptak.

Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik ez iránt — legelőkelőbbben levelezőlapon — hozzájárulnak.

A ki ez egész évre szóló hat frntj előfizetési összeget 40 krajczár esomogolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak 4 regényt; a ki 3 frt előfizetési összeget 30 kr esomogolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak két regényt; és a ki csak 1 ftt 50 krajc negyedévi előfizetési díjat 20 kr. esomogolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak a kiadóhivatal egy regényt küld ajánlvia jutalmul.

A ki 3 új előfizetők gyűjt s az előfizetési összeget egyszerre beküldi, annak elismerésül egy díszes emlékkönyvet küld a kiadóhivatal.

Megrendelhető postautalványon minden postahivatalnál és minden könyvkereskedésben.

Előfizetéseket (a hónap bármely napjától) elfogad a „Képes Családi Lapok“ kiadóhivatala Budapest, Nagykoron-utca 20 szám.

Teljes számú példányokkal még mindig szolgálhatunk.

Kiadandó.

Egy csinosan butorozott
utczai szoba

azonnal kiadandó.

Bővebbet:

őzy. **Mintsek K.-nénál**

950 1

Csáktornyan.

BOR-KIVONAT.

Tökéletesen egészséges bornak pár perc alatti előállítására, a mely bor a természetesen bortól mi-
ben sem különbözik ajánlom ezt a **jónak bi-
zonyult** különlegességet.

Ara 2 kónak (mely 100 liter bor előállítására
elegéses) 5 frt 50 kr., a készítéséhez szükséges
vevény díjtalanul melletteketik. A jó eredményért
és egészséges gyártmányért kezeskedem.

Spiritus-meggazdálkodás

Ártek el az én utolérhetetlen **Erősítő-Essen-
zem** által a palinkánál; ez kellemes és metsző-
ízű ad s csupan nálam kapható.

Ara 3 frt 50 kr. különint (600—1000 liter
hez alkalmas.) Használja i utasítással ellátva.

Ezen különlegességeken kívül ajánlok még
esszenciákat Rum, Cognac és Likörök
stb. készítéséhez utolérhető minőségben. Utasító
vények díjtalanul csomagoltatnak a kődemény
hez. *Arjegyzék díjtalanul.*

Pollák Károly Fülöp

Esszenc-különlegességek gyára, Prágában.

Szolid képviselők kerestetnek.

Hirdetés.

Peczek György túske-szt.-györgyi
plébános az

1892. évre bérbe adja há-
rom szoba, konyha, két is-
tálló és mézsárszéket

tartalmazó

korcsma helyiségét,

melyhez tartozik két rendbeli kert,
és egy hold szántóföld továbbá egy
évre illetve 1892. évre kiadja a

jus regalét és fogyasztást,
a nyilvános árverés leend

1892. évi január hó 11-én
Túske-Szt.-Györgyön.

950 1—1

Feltűnést keltő ujdonság nők részére!

Minden előképzettség nélkül lehet mértéket venni, mintázní
és szabni a cs. k kir. szabadalmazott

Excelsior szabászati készülék

segélyével, akár **gyermekruhát** akarunk készíteni, akár **legfinomabb női
ruhát**. A pontos és sikeres mértékbevételért és szabásért jótállunk. Ezer
meg ezer példa bizonyítja az

Excelsior szab. szabászati készülék

ezérszerű voltát. Ennek egy háztartásból se szabadna hiányoznia.

A kezelés igen egyszerű, sőt fiatal leányok részére is.

Az egész készülék ára, magyarázatokkal együtt minden nyelven csak **3 frt** — Szté-
küldés naponta kétszer utánvétel 3 frt 20 kr. előleges beküldése mellett a készülék bér-
mentve küldetik meg. — Kizárólagos (örök) alulírott szabadalom tulajdonosoknál:

KELETY és ROTHMANN. Bécs II. Untere Donaustrasse 49.

Örökítár: Magyarhon részére Budapesten *Gottlieb Vilmosnál* Andrást-ut 49. szám alatt.

PSEPHOFER J.féle

gyógyszertár

BÉCSBEN, I. KER., SINGERSTRASSE 15. SZ. A.

„zum goldenen Reichsapfel.“

Vértisztító labdacsook.

ezelőtt **általános labdacsook** neve alatt; ez atóbbi
nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacsook csodás ha-
tásukat észreveszen be nem bizonyították volna. Evtizedek óta ezen labdacsook általános elterjedésnek ör-
vendenek és alig van család, melyben ezen kitűnő háziszerből készlet nem volna található.

Számtalan orvos által ezen labda-csook háziszerül ajánlatnak és ajánlatuk minden oly bajknál,
melyek a rész emésztésből és székrekedéstől erednek: mint cpe-zavarok, májbajok, kólik, vértőlulások,
aranyér, **heltetésesség** s hasonló bete ségeknel. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő **hatással** vannak
vérszegénység s az abból eredő bajknál is: így sápkórnál, idegességből származó fejtájásoknál stb. Ezen
vértisztító labdacsook oly könnyen hatnak, hogy a legesékélyebb fájdalmakat sem okozzák, s enuek folytán
még a leggyengébb egyének de meg gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők.

A számtalan hálaíratból, melyet e labdacsook fogyasztói: legkülönbözőbb és legnehézebb betegsé-
gek után **egészségük** visszanyerése folytán hozsáknk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említenk azon
megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacsokat egyszer használta meg vagyunk győződve, azokat
tovább fogja ajánlani.

Schlierback, 1888 okt. 22 én.

Tekintetes Úr!
Alfűrt kéri, hogy felteve hasznos és kitűnő vértisztító
labdacsoiból ismét 4 csomagot küldjön szívessédek.

Neureiter Ignác, orvos.

Hra che, Pödnik mellett, 1887. szept. hó 12-én.

Tekintetes Úr!
Isten akaratára volt, hogy az Ön labdacsoi kezeim közé
kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom: En gyer-
mekegben megültem olyannyira, hogy semmi tünetét
sem voltam többé képes vegeni és bízonyára már a hol-
tak közt volték, ha az Ön esodlatára mello labdacsoi en-
gem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg Ont
ezért ezerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacsook
engem is tökéletesen ki fognak gyógyítani, a mint már
másoknak is egészségek visszanyerésére segítségül szol-
gáltak.

Knific Teréz.

Bécs Újhegy, 1887. nov. 9-én.

Mélyen tisztelt Úr!
A legforróbb köszönetemet mondom ezennel Önnek 60
éves nagy-ném nevében. Az illető 5 éven át szenvedett
gyomorhurutban és vizkóróságban, már életét is megunta,
melyek egyébként le is mondoták, midőn véletlen egy do-
bozt kapott Ön kitűnő vértisztító labdacsoiból s azoknak
állandó használata folytán tökéletesen gyógyult.

Legtöbb tisztelettel Weinzeittel Josefa.

Eichengraberamt, Göhl mellett, 1889. márcz 27-én.

Tekintetes Úr!

Alulírott ismételten kér 4 csomagot az Ön valóban
hasznos és kitűnő labdacsoiból. El nem mulasztatom leg
nagyobb elismerésemet kifejezni ezen labdacsook értéke
lett és azok, a hol csak alkalman nyílik, a szenvedésnek
legmegelőzhető fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tiszte-
szintű felhasználásra Ont ezennel felbatalnom.

Tejes tisztelettel Haho Ignác.

Gotschdorf, Kellach mellett, Sziléria 1886. okt. 8 án.

T. Úr!

Felkértem, miszerint az Ön vértisztító labdacsoiból 1
csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az Ön
esodlatos labdacsoinak köszönhetem, hogy egy gyomor
bajtól, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam.
Ezen labdacsook nálam sohasem fognak kifogyoi, s midőn
legforróbb köszönetemet kifejezem, vagyok tisztelettel

Zwickli Anna.

Ezen vértisztító labdacsook csakis a **Pserho
J.-féle**, az „**arany birodalmi almához**“
**ezimzett gyógyszerárban, Bécsben I., Sin-
gerstrasse 15. sz. a.** készítettnek valódi minő-
ségben, s egy 15 szem labdacso tartalmazó doboz
ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmaz
tatik, 1 frt 05 krba kerül; bérmentetlen utánvéte
küldésnél 1 frt 10 kr. Egy csomagnál kevesebb nem
küldetik el.

Az összeg előlbeni beküldésénél (mi legjobb
postautalvánnyal eszközöltek) bérmentes küldés
együtt; 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr.
3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csom-
ag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 30 krba kerül.

NB. Nagy elterjedtségük következtében
ezen labdacsook a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt
utánzóttatnak; ennek következtében kerétek csakis
Pserhofer J.-féle vértisztító labdacsokat követelméi es-
csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek hasz-
nálati utasítása a Pserhofer J. névalírással fekete-
szinben és minden egyes doboz fedelén ugyanazou alá-
írással vörös színben van ellátva.

Amerikai köszvénykenőcs.

gyors és biztos
szer minden köszvényes és csúszos bajok. u. m.:
gerincz agy-bántalom, tagszagatás ischias, migraine,
ideges fogfájás, fofájás, fülzaggatás stb. stb. ellen.
1 forint 20 kr.

Tannochinin hajkenőcs Pserhofer J.-től.

Evek hosszú sora
óta valamennyi hajnöveztő szer között orvosokál-
tal a lejobbnak elismerte. Egy elegánsan kiállított
nagy szelencével 2 forint.

Általános tapasz Steudel tanártól.

Útes és szúrás által oko-
zott sebeknél, mérges daganatoknál, ujjúkta z, se-
bes- vagy gyuladt-mell vagy másily bajknál mint
kitűnő szer lön kipróbálva. 1 tégely 50 kr. Bér-
mentve 75 kr.

Fagyfálszam Pserhofer J.-től.

Sok év
óta a fagyos tagokras minden
idült sobre, mint legbiztosabb szer elismerve. Egy
kúccsoggal 40 kr. Bérmentve 65 kr.

Útifűnedv,

egy általán san ismert kitűnő házi-
szer hurut rekedtség, göröcs kö-
högés stb. ellen. 1 füvegcske ára 50 krajcz. 2 füveg
bérmentve 1 frt 50 krajczár.

Élet-esszencia (prágai esőppök),

megron-
tott gyomor, rossz emésztés
és mindennemű atesti bajok ellen kitűnő háziszer.
1 füvegcske 22 kr. 12 füveg 2 frt.

Általános tisztító só Hüllrich A W.-től.

Kitűnő házi-
szer a rossz emésztés minden következményai, u. m.
fofájás, szédülés gyomorgröcs, gyomrhéva, aranyér,
dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 forint.

Angol esodabalszam,

Egy füveg 50
krajczár.

Por a lábizzadás ellen.

Ezen por meg-
szünteteli láb-
izzadást s az azáltal képződő kellemetlen szagot
epen tartja a lábbelit és mint ártalmatlan szer van
kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Golyva-balszam,

kitűnő szer golyva ellen
Egy füveg 40 krajczár
bérmentes küldéssel 65 kr.

Helső vagy egészség só

kitűnő
gyógyszer,
gyomorhurut és minden a rendetlen emésztésből
származó bajknál. Egy csomag 1 frt.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az
sztrák lapokban hirdetett összes bel- és külföldi
gyógyszerészeti különlegességek raktáron vannak és
a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón meg-
szerzethetnek. — Postai megrendések a leggyorsab-
ban eszközölthetnek ha a pénzüsszeg előre bekülddik;
nagyobb megrendések utánvéttel lüldetnek. — Bér-
mentve csakis oly esetben történik a küldés ha az
összeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek
sokkal mérsékeltebbek.